

पिपल पुस्तकको बारेमा

यो ग्रन्थमाला भाषानुभव विधिबाट तयार गरिएको हो । यस विधिमा लेखकले मौखिक रूपमा भनेको कथालाई अर्को व्यक्तिले जस्ताको तस्तै लेखेर कथा तयार पार्दछ ।

यस किसिमका कथाहरू सत्य घटनामा आधारित हुनुका साथै गाउँका मानिसहरूको अनुभवसँग मेल खाने हुनाले उनीहरूले यसमा बढी चासो लिन्छन् । वास्तविक मौखिक वाचन प्रवाहबाट बनेका यस्ता कथाहरू पढ्दा नव साक्षर प्रौढहरूले पछि आउने घटनाको अड्कल पहिले नै पाउँछन् जसबाट उनीहरूको आत्म विश्वास र वाचन प्रवाह बढ्दै जान्छ ।

केवल सामान्य सम्पादन गरिएको हुँदा मौखिक भाषामा हुने गुणहरू जस्तै- ठाउँ ठाउँको बोलाई विभिन्नता, भर्रा शब्दहरू, सरल वाक्यहरू यथावत रहेका छन् । यो ग्रन्थमालाले नव साक्षर प्रौढ पाठकहरूलाई बोली-चालीको भाषाबाट कुशलतापूर्वक किताबी भाषामा लैजान चाहन्छ । जब उनीहरूमा पढ्ने बानी बस्दै जान्छ, परिष्कृत शैलीका नयाँ नयाँ लेखहरू पनि पढ्न सक्ने हुन्छन् ।

प्रत्येक शीर्षक छुट्टै छुट्टै भएतापनि १०० वटा जति शीर्षकमा तयार गरिने यस ग्रन्थमालामा प्रयोग भएका विभिन्न रूप, शैली, र संरचनाको माध्यमबाट नव साक्षर पाठकहरूले भाषाको विकास गर्न सक्दछन् भन्ने विश्वास गरिएको छ ।

प्रकाशक: मातृभाषा पिपल पुस्तक परियोजना

पिपल पुस्तक

च्योहेबा क्याँ म्हैमा

१. ओलया छयो : वेल्ले च्योहेवा
२. कलाँजी छयो : च्योहेवा
३. पिग्याँ छयो : दे फ्हाँधुँ
४. पिग्या छयो : फ्हाँधुँ

चु छयुव कलाँजी छयोवे गो ।

The Information of This Book

The language of this book: Gurung

Nepali title: Sajilo Bato Khojda

English title: Searching Easy Way

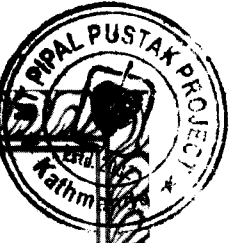
Author: Ms. Meena Gurung

Artist: Mr. Ratan Aale

First Edition: 2005

Copy: 500

Publisher : Mother Tongue Pipal Pustak Project

च्योहेवा क्याँ म्हैमा

च्योहेवा क्याँ म्हैम्हरी योबा
दुःखई सिम ताँ

चु ताँ प्लीदी ओंसोबै गो । ड इह्याँई
तेरी के लब तौरी धींयाइँले इहेगेबै क्याँ प्रसी
के लबरी ह्यामुला । ड च कल्ह्योर्न टिमुला ।
च कल्ह्योई मी नुवाकोट न्हेंई (जिल्ला)
राउतेबेंसी गो । च नासरी ह्याबर समुन्द्रटार
बिब कल्हो तसी ह्याल्लुमुला ।

इहोपा लब : रतन आले

च साउंन कुन्दो मुला, छन्तसिर मुइनिन्
 त्हुबै क्यु उँव धुँले बेल्ले थेव ना युरिला ।
 भमरी डई आगु घी ए मुला । भमरी डी
 समुन्द्रटार विव कल्ह्योरी मुला । चै फ्हुन्दु डी
 टिव नासरी ड्ह्याँई तेंरी तरु मुला । छन
 तसी ना युलेनै डि नासाट्होआई प्रवर त्हाँई ।
 डिलाई क्याँ तेंवर म्हि घी सुदे बालोन प्रई ।

दमा च म्हि म्हाज क्यारं ह्यासी पा थुँबरी पा
 छोंधींर टिट्याई । डिम बेल्ले डिह्ह्याई च
 फिरै डमी स्याँ मुला, खैयोँइ छाबा क्याँ आप्रला

प्रमाप्रमन् डि ओसों ड्हीगाँरो क्याँ खई
डि बेल्ले नाररेल छन् तसी मुइनीन् डई
आगुलाई क्याँ खनी ज विसी ड्युइबरी डई
आगुजी बिई- “क्याँ क्होआई आडी फ्हीआई
गो ।”

“क्होआई आडी ?” डजी ड्युई । आगुजी
बिई- “आडी ।” तमो विसी फ्हीक्याँन् प्रई ।
प्रमाप्रमन् डिमी नासर आदुनन् स्योई चेंदो
दुनेई । म्होसे ल्हेदिरिला, डी बेल्ले ड्हीरिला,
म्हुँइस तल्खाँला । च ल्हीरना म्ही खिब्रे घी
कुल्लुँ कुसी डीहोईँ खरिब म्मोई ।

डी बेल्ले डिहई, दमा ओछें च म्हीमी छ्यांबन्
मुनमै । चं म्ही डीनि गो ड्युई “छोब नाँरी
खनि ह्यावर् होला- रिमे ?” च म्हीजी बिई

“न्हमैमी स्योई चेंदो दुखई” । छ बिसेरेम
डिइम भन् ड्हीयाई डई आगुजी बिई “डिमी
राउतबेंसी ह्यावर खोंबो ।” भाइले च म्ही
न्हमैमी क्यां म्लीनामए । च नासरी ह्याब
क्यां मी तेत क्होआईले गो । त क्होआई दुन्वै
ल्हागिर बेल्ले थेबा क्ह्यों थोसी ह्याल्लुम् या,
छोइले घण्टा घी क्यां एल्लुम् ।

डीई सैरी जथेब घण्टा घी प्रब भन्दामी चु
कह्योइलेन् कैरु ह्याले इहासी डी ह्याई ।

नाई युरीब म्हुईस तब्तसी तोई आमोरिला ।
छन् तसी डी कह्योन्होरी खनी योंमु भाईन
प्ररिला च तोंरी डीई उँईरी ल्हों दुखई । च
मोईसेरेट डी बेल्ले डिहयाई । धुँ घी खलेनै
तो खई बिसी लोंई ।

दलेन खब्जीए अम्रोमुला खब्जीए आसेमुला ।
खाब्वसी सैलेन आसेमुला । डीलाई पुजुजी ए
म्लुई कहुबैकहुरई नम्ज्यो ए तोजी चैई तोजी,
ड म्हेबर ह्यालआखाँ । छतसी नम्ज्यो म्हयाई ।

डई आगुजी “आडिहदो ओ मीना ड्योलाई
तोई आत बिरिला” छबिमानी चई कए
त्हाररिला, डई सैं बेल्ले आछ्याँब इहारिला
डई धीं आपा आमा ऱ्हजेमजे चिरिला छाब
इहालेन डी प्ररिला ।

घण्टा डिहरी च कह्यो थोसी क्याँरी
त्होंखमरी डिलाई चर् म्रोंसी छ्योगबै छोंज
धीबै म्हि त्हांसी “खनाईलेज रिमे च्हांम्हीसरी ?”
बिसी ड्युई छले ड्युईमा डई आगुजी “डिई
नासरी ह्याबर खोबो” बिसी बिई ।

धीरं दुमा म्हुईसबै कुहाला खानमै । धीरं दुसी
डीजी बल्ल सो सेंई ।

धीर दुसी ओसोंबै तां चिमा खैतलेन् इह्योजी
च्योंबा सैं लल आतमुना ।

आगुनी बालो किहसीच्छ्यांसी प्रल तुमुना ।
खै तलेन् घीर घीलार्ई सोपिंल्लुमुना ।

इयुईब ताँ फुँ ञ्हक

१. मीना धींआईल ञ्हेगो तले टिला ?
२. ना युना युनै चमे तले नाँसट्होंआई पैई ?
३. कुत्लुँ कुवा म्हिई चमिरीमे लाई तो विसी इयुई ?
४. चमे क्होवाई आट्यानन् फ्हीआई तले ट्याई ?
५. क्होरी मीनालाई मीनाई आगुजी तो विई ?
६. चु सिम ताँ खेसी तो ताँ क्होल खामु ?